

DAVORKA MARINIĆ rođ. CVITKOVIĆ

Trećeg prosinca 1997. umrla je, nakon duge i teške bolesti, prof. Davorka Marinić, viši predavač Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Prof. Marinić je bila vrstan stručnjak na području primijenjene lingvistike, vrlo savjesna i odgovorna osoba, dobra kolegica i iskrena i draga prijateljica. Rijetki su ljudi koji posjeduju toliko mnogo pozitivnih osobina. Zato su je mnogi voljeli i cijenili. Hrabro se borila s teškom bolesti i gotovo je do kraja radila, ostajući tako vjerna sebi i idealima koje je u životu slijedila. Mnogima je bila svijetli primjer uzornog djelatnika i vrlo savjesnog čovjeka i nije se prestala brinuti o drugima kada je i njoj samoj bilo vrlo teško. Njezin primjer izuzetne osobe ostat će u trajnom sjećanju mnogima koji su je poznavali i voljeli.

Rođena je u Karlovcu 1941. godine, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Završila je studij anglistike 1964. godine u Zagrebu. Iste se godine zaposlila na gimnaziji Dr Ivana Ribara u Karlovcu. Od 1965. do 1979. predavala je engleski i njemački jezik u Školskom centru metalske i elektro struke i istodobno je radila kao honorarni nastavnik na Višoj tehničkoj školi. Od 1979. do 1984. predavala je na Višoj tehničkoj strojarскоj školi u Karlovcu, a kad je ta škola prestala s radom i kad je otvoren studij VI. stupnja FSB u Karlovcu, zasnovala je radni odnos s Fakultetom strojarstva i brodogradnje u Zagrebu za potrebe studija u Zagrebu i Karlovcu, prvo kao predavač, a zatim kao viši predavač za tehnički engleski i njemački jezik.

Osim toga, prevodila je stručnu literaturu i dokumentaciju i bila je 17 godina sudski tumač za engleski i njemački jezik za potrebe tadašnjeg Okružnog suda u Karlovcu. Od 1982. godine bila je suradnik voditelja za područje primijenjene lingvistike u sklopu međusveučilišne suradnje Sveučilišta u Zagrebu i Tehničkog sveučilišta u Dresdenu. Bila je predavač na intenzivnim tečajevima njemačkog jezika za nastavne i znanstvene djelatnike Metalurškog fakulteta u Sisku i Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu.

Tijekom svoga rada stalno se stručno i pedagoški usavršavala sudjelovanjem na kongresima, savjetovanjima, seminarima i tečajevima u zemlji i inozemstvu. Završila je specijalizaciju metodike engleskog jezika kao stipendistica Fulbrightova programa na Sveučilištu u Pittsburgu u SAD.

Svojim je nastavnim i stručnim radom pokazala veliko znanje za područja nastave stranog jezika za potrebe struke. Napisala je više zapaženih referata i članaka. Prevodila je i lektorirala sažetke na njemačkom jeziku za časopis *Strojarstvo* i bila je recenzent za stručnu terminologiju na engleskom i njemačkom jeziku za potrebe "Školske knjige" u Zagrebu. Napisala je 1993. godine u koautorstvu udžbenik *Deutsch und Technik* za studente strojarstva i srodnih fakulteta, koji je vrijedan doprinos sveučilišnoj udžbeničkoj literaturi i visoko ocijenjen od recenzenata. Unatoč teškoj bolesti, radila je gotovo do kraja života na stručnom rječniku njemačkog jezika.

U svome radu postigla je izvrsne rezultate jer je uvijek pokazivala iskreno zanimanje za svakoga čovjeka. Ljudi su to prepoznavali i vrlo cijenili. Pitala je na dobro i na pošten odnos prema radu i životu, vjerujući da se predanim radom može stalno postizati bolje i više. Zračila je svojim optimizmom i onda kada je prolazila veliku kušnju teške bolesti. Svoju nesebičnost, samozatajnost i zrelost odgovorne osobe pokazivala je iskrenom brigom za druge, osobito tijekom rata kada je, već teško bolesna, pomagala i organizirala pomoć prognanicima iz okupiranih krajeva.

Svi koji su je poznavali žale zbog njezina preranog odlaska, jer je svojim životom i radom pokazala da je moguće težiti za idealima i, unatoč teškoćama, živjeti bogat i ispunjen život, nikada ne zaboravljajući ljude oko sebe i ne žaleći truda da se svakidašnji život oplemenjuje na temelju poštovanja svake osobe i svakog oblika života.

Đurđa Branica-Todorić